

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Aleny Šiškovéj na neverejnom zasadnutí 30. apríla 2014 v Bratislave, rozsudkom, ktorý bol verejne vyhlásený 30. apríla 2014 v Bratislave, v trestnej veci obvineného **T. V. K. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi** podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 3 písm. c/ Tr. zák., vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 3T 32/2010, o dovolaní, ktoré podal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. L. K., advokáta v B., proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 9. novembra 2010, sp. zn. 5To 120/2010, takto

r o z h o d o l :

I.

Podľa § 386 ods. 1 Tr. por. uznesením Krajského súdu v Trnave, zo dňa 9. novembra 2010, sp. zn. 5To 120/2010, a konaním, ktoré mu predchádzalo, z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

b o l p o r u š e n ý z á k o n

v ustanovení § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 3 písm. c/ Tr. zák., § 319 Tr. por. v neprospech obvineného T. V. K..

Podľa § 386 ods. 2 Tr. por. napadnuté uznesenie krajského súdu **sa zrušuje**.

Zrušuje sa aj rozsudok Okresného súdu Trnava z 21. júla 2010, sp. zn. 3T 32/2010.

Zrušujú sa aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 388 ods. 1 Tr. por. Okresnému súdu Trnava **sa prikazuje**, aby vec v potrebnom rozsahu **znovu prerokoval a rozhodol**.

II.

Podľa § 380 ods. 2 Tr. por. sa obvinený T. V. K. **berie do väzby** z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Tr. por. s tým, že väzba sa bude vykonávať v Ústave na výkon väzby Leopoldov.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Trnava z 21. júla 2010, sp. zn. 3T 32/2010, bol obvinený T. V. K. uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

od presne nezisteného času až do 21. októbra 2009 v rodinnom dome č. X. v obci S. neoprávnene pestoval za pomoci technického zariadenia (k pestovaniu prispôbeného umelého osvetlenia) rastliny rodu Cannabis (konope), pričom domovou prehliadkou na základe príkazu Okresného súdu Trnava, sp. zn. OS-TT-W-158-1/2009-OUS.Ntt, boli zistené: stopa č. 1 – 49 ks rastlín neznáameho pôvodu o výške 35 - 40 cm, o celkovej hmotnosti 3,0 kg, ktorého upotrebitelná hmotnosť po vysušení by predstavovala 42,8 g s obsahom THC 14 552 mg, z ktorého množstva by bolo možné pripraviť 856 – 1 455 obvykle jednorazových dávok omamnej látky v hodnote najmenej 1 455,20 €, stopa č. 2 – 92 ks rastlín konope výšky 10 – 12 cm, o celkovej hmotnosti 0,2 kg, ktorého upotrebitelná hmotnosť po vysušení by predstavovala 70 g s obsahom THC 4 620 mg, z ktorého množstva by bolo možné pripraviť 145 – 462 obvykle jednorazových dávok omamnej látky v hodnote

najmenej 261,80 €, stopa č. 3 – 170 ks rastlín konope výšky 35 – 40 cm, o celkovej hmotnosti 4,0 kg, ktorého upotrebitel'ná hmotnosť po vysušení by predstavovala 752,727 g s obsahom THC 21 076 mg, z ktorého množstva by bolo možné pripraviť 1 506 – 2 108 obvykle jednorazových dávok omamnej látky v hodnote najmenej 2 560,20 €, stopa č. 4 – 143 ks rastlín konope výšky 100 – 120 cm, o celkovej hmotnosti 51,5 kg, ktorého upotrebitel'ná hmotnosť po vysušení by predstavovala 8 131,432 g s obsahom THC 650 515 mg, z ktorého množstva by bolo možné pripraviť 21 684 – 65 052 obvykle jednorazových dávok omamnej látky v hodnote najmenej 36 862,80 €, stopa č. 5 – mikroténové vrece s obsahom sušiny rastlín konope o hmotnosti 630 g s koncentráciou 6,7% hmotnostných THC, obsahujúce 42 210 mg THC, čo zodpovedá 1 407 – 4 221 obvykle jednorazovým dávkam omamnej látky v hodnote najmenej 2 391,90 €, stopa č. 6 – 70 ks rastlín konope výšky 70 – 75 cm, o celkovej hmotnosti 8,5 kg, ktorého upotrebitel'ná hmotnosť po vysušení by predstavovala 693,204 g s obsahom THC 33 274 mg, z ktorého množstva by bolo možné pripraviť 1 386 – 3 327 obvykle jednorazových dávok omamnej látky v hodnote 2 356,20 €, stopa č. 7 – 91 rastlín konope výšky 110 – 130 cm o celkovej hmotnosti 43 kg, ktorého upotrebitel'ná hmotnosť po vysušení by predstavovala 6 514,795 g s obsahom THC 553 758 mg, z ktorého množstva by bolo možné pripraviť 18 459 – 55 376 obvykle jednorazových dávok omamnej látky v hodnote najmenej 31 380,30 €, stopa č. 8 – papierová obálka s obsahom konope o hmotnosti 1,5 kg s koncentráciou 2,08 % hmotnostného THC, obsahujúce 42 000 mg THC, čo zodpovedá 3 000 – 4 200 obvykle jednorazovým dávkam omamnej látky, v hodnote najmenej 5 100 €, pričom rastliny rodu Cannabis sú v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradené do I. skupiny omamných látok.

Okresný súd obvinenému podľa § 172 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j/, § 38 ods. 2, ods. 3, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. uložil trest odňatia slobody v trvaní 8 rokov. Podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Podľa § 65 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. súd obvinenému uložil aj trest vyhostenia z územia Slovenskej republiky na 10 rokov. Súčasne podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 78 ods. 1 Tr. zák. uložil obvinenému ochranný dohľad v trvaní 2 roky.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. uložil súd obvinenému trest prepadnutia veci, a to: 1 ks mobilného telefónneho prístroja značky SAGEM zn. 321, IMEI X. + SIM karta, 1

ks mobilného telefónneho prístroja značky NOKIA zn. 6021, IMEI X. + SIM karta, 1ks nabíjačky značky SAGEM.

Podľa § 83 ods. 1 písm. e/ Tr. zák. súd obvinenému uložil zhabanie vecí, a to: rastliny rodu Cannabis v počte 8 ks uskladnené v garáži objektu Okresného riaditeľstva Policajného zboru Trnava na Žarnovej ulici, 89 ks žiaroviek, 4 ks ističe, 90 ks štartovacie trafo, 10 ks ventilátor stojanový, 1 ks časovač, 3 ks ventilátor stojanový, 19 ks dvojzásuvky, 1 ks el. radiátor, 91 ks deflektor, 10 ks hnojivo na hydrophoniu, ktoré sú uskladnené v skladových priestoroch Krajského riaditeľstva policajného zboru Trnava, Priemyselná ulica.

Proti rozsudku Okresného súdu Trnava podali prokurátor a obvinený odvolania, ktoré Krajský súd v Trnave uznesením z 9. novembra 2010, sp. zn. 5To 120/2010, ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Proti uvedenému uzneseniu krajského súdu podal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu dovolanie z dôvodov § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., teda že zásadným spôsobom bolo porušené jeho právo na obhajobu, § 371 ods. 1 písm. e/ Tr. por., teda že vo veci konal, alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania, § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., teda že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom a § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., teda že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Porušenie práva na obhajobu videl obvinený v tom, že 21. októbra 2009 o 16.35 hod. bol vykonaný jeho výsluch ako zadržanej – podozrivej osoby bez prítomnosti advokáta, len za prítomnosti tlmočníka, ktorý nebol zapísaný v zozname tlmočníkov Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky. Pričom toho istého dňa o 08.00 hod. bola vykonaná domová prehliadka na základe príkazu, v ktorom sa uvádza, že v rodinnom dome sa nachádza minimálne jeden občan Vietnamskej republiky. Je teda zrejmé, že polícia mala dostatok času na zabezpečenie tlmočníka zapísaného v zozname tlmočníkov Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky. Následne bol 22. októbra 2009 o 16.00 hod. vykonaný výsluch obvineného (po vznesení obvinenia) bez prítomnosti obhajcu, za prítomnosti tlmočníka zapísaného v zozname tlmočníkov Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky.

Zo zápisnice vyplýva, že obvinený sa mal vzdať obhajcu, avšak v skutočnosti obvinený ničomu nerozumel.

Ďalej obvinený namietal, že vyšetrovateľ už pri vznesení obvinenia (na základe výsledkov domovej prehliadky) vedel, že v danom prípade pôjde o obzvlášť závažný zločin a hrozí uloženie vysokého trestu, teda mal obvinenému ustanoviť obhajcu. Následne 24. októbra 2009 bol obvinený vypočutý pred sudcom pre prípravné konanie (opäť bez advokáta) a bol vzatý do väzby. Až po vzatí do väzby mu sudca pre prípravné konanie ustanovil obhajkyňu JUDr. E. J. podľa § 40 ods. 1 Tr. por. Tiež namietal, že ustanovená obhajkyňa mu neposkytla kvalifikovanú pomoc, neplnila si povinnosti a marila právo obvineného na obhajobu. Poukazoval na to, že sudca pre prípravné konanie, ktorý ustanovil obhajcu má povinnosť kontrolovať, či si ustanovený obhajca plní svoje povinnosti voči obvinenému. Sudca JUDr. Príbeľský, ktorý bol sudcom pre prípravné konanie, si túto svoju povinnosť však neplnil.

V súvislosti s uplatneným dovolacím dôvodom v zmysle § 371 ods. 1 písm. e/ Tr. por. obvinený namietal, že o jeho vzatí do väzby rozhodoval sudca pre prípravné konanie JUDr. Patrik Príbeľský, PhD., ktorý 10. mája 2010 rozhodol ako predseda senátu o prijatí obžaloby prokurátora a následne ako predseda senátu okresného súdu rozhodoval na hlavných pojednávaniach o vine obvineného. Obvinený mal za to, že uvedeným postupom bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces, pretože sudca, ktorý rozhodoval o jeho väzbe a bol aj sudcom počas prípravného konania, nemohol byť pri následnom rozhodovaní o vine nestranný a nezaujatý tak, ako mu to garantuje Ústava Slovenskej republiky a Dohovor.

Čo sa týka dovolacieho dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. obvinený poukazoval na to, že v odôvodnení príkazu na domovú prehliadku sa uvádza, že operatívnym šetrením príslušníkov ÚJaKP Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Trnave bolo zistené, že existuje dôvodné podozrenie, že v rodinnom dome č. X. v S. a priestoroch patriacich k nemu sa minimálne jeden občan Vietnamskej republiky zaoberá pestovaním marihuany indoorovým spôsobom. Súčasťou návrhu prokurátora sú aj operatívne záznamy ÚBOK, ktoré sú aj súčasťou vyšetrovacieho spisu sp. zn. ORP-1737/OVK-TT-2009. V súvislosti s vydaným príkazom na domovú prehliadku obvinený poukazoval na právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, podľa ktorého pokiaľ sudca v odôvodnení príkazu na domovú prehliadku sa odvoláva na operatívne poznatky príslušníkov polície, operatívne

poznatky v akejkolvek podobe nemôžu byť súčasťou ani dôkazom pre trestné konanie. Preto ani sudca na ich základe nemôže rozhodovať o nariadení domovej prehliadky. Takéto indicie nie sú v súlade s trestným poriadkom, nemajú ani povahu listinného dôkazu, a preto je neprípustné takéto dokumenty do vyšetrovacieho spisu zaraďovať. Vyšetrovateľ mal takéto poznatky či výstupy z operatívneho vyšetrovania pretransformovať podľa Trestného poriadku do zákonného dôkazu, napr. do výsluchu svedka. Vzhľadom na uvedené mal obvinený za to, že domovú prehliadku je potrebné považovať za nezákonnú, rovnako aj dôkazy, ktoré ňou boli získané.

V rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. obvinený namietal, že bol odsúdený za obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 3 písm. c/ Tr. zák., hoci v rámci domovej prehliadky boli zaistené viaceré kusy zelených rastlín konope spolu s mikroténovým vrecom s obsahom sušiny rastlín konope a aj listy rastlín konope v polosuchom stave (stopa č. 8). V obžalobe prokurátora ako aj rozsudku sa pri stope č. 8 uvádza sušina, čo je však rozdiel oproti materiálu v polosuchom stave, lebo ten ako taký nie je použiteľný k príprave jednorazovej dávky. Dôkaz sa má uvádzať tak, ako bol zaistený a nie interpretovať svojvoľne. Obvinený je toho názoru, že polosuché množstvo konope ešte musí prejsť štádiom sušenia, aby bolo spôsobilé ku konečnej konzumácii. V tejto súvislosti poukazoval na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave z 29. septembra 2011, sp. zn. 6To 35/2011, v ktorom sa uvádza, že konanie v súvislosti s pestovaním rastlín rodu Cannabis v zelenom stave zakladá znaky § 173 ods. 1 Tr. zák. (a ďalšie podľa výšky zisku – množstva) ale nie znaky § 172 ods. 1 Tr. zák. Zodpovedá totiž skutočnosti, že samotné zelené rastliny v stave, v akom boli zaistené (zelené, na koreni), samy o sebe bez viacstupňového spracovania neobsahujú omamnú ani psychotropnú látku, možno ich klasifikovať ako predmet určený pre nedovolenú výrobu omamnej či psychotropnej látky, čo zodpovedá znakom skutkovej podstaty podľa § 173 Tr. zák.

Ďalej poukazoval na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 13. februára 2013, sp. zn. 3 Tdo 43/2012, v ktorom sa uvádza, že rastliny rodu Cannabis sú síce v zmysle osobitného zákona zaradené do prvej skupiny omamných látok, táto skutočnosť ale sama o sebe nemôže odôvodňovať kvalifikáciu skutku ako obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov,

ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 Tr. zák. len preto, že samotná rastlina obsahuje omamnú látku. Získanie užívateľnej drogy predpokladá ďalšie spracovanie zrezaním z koreňa, sušením, resp. vylúhovaním. Za týchto okolností rastliny zelenej farby rodu Cannabis s priemernou výškou do 100 cm v štádiu rozvinutého vegetačného vývoja sú predmetom určeným na nedovolenú výrobu omamnej, psychotropnej látky v zmysle ustanovenia § 173 Tr. zák.

V súvislosti s vyššie uvedenými rozhodnutiami obvinený zastával názor, že podľa § 172 Tr. zák. mal byť odsúdený len za sušinu uvedenú pod stopu č. 5. Ostatné zaistené stopy by mali spadať pod ustanovenie § 173 Tr. zák.

V závere dovolania ešte obvinený poukazoval na to, že mu rozsudkom Okresného súdu Trnava bol v zmysle § 65 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. uložený trest vyhodenia z územia Slovenskej republiky na 10 rokov a k tomu mu bol ešte v zmysle § 76 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 78 ods. 1 Tr. zák. uložený ochranný dohľad v trvaní 2 roky. Uloženie ochranného dohľadu považuje v danom prípade za nelogické, nakoľko po vyhodení nemôže tento ochranný dohľad vykonať.

Vzhľadom na uvedené navrhol, aby dovolací súd zrušil uznesenie Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 5To 120/2010, ako aj rozsudok Okresného súdu Trnava, sp. zn. 3T 32/2010, a vrátil vec okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

K bodu I. rozsudku:

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) primárne konštatoval, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou, v lehote a predpísaným spôsobom (§ 369 ods. 2 písm. b/, § 370 Tr. por.), pričom boli splnené aj ďalšie podmienky dovolania podľa § 372 až § 374 Tr. por. Dovolací súd preto preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výroku napadnutého uznesenia ako aj správnosť jemu predchádzajúceho konania a zistil, že bol porušený zákon v neprospech obvineného T. V. K..

Podľa § 385 ods. 1 Tr. por. dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Obvinený podal dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. e/, písm. g/ a písm. i/ Tr. por.

Podľa § 371 ods. 4 Tr. por. dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. g/ Tr. por. nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti. Podnet podľa odseku 3 nemožno použiť na podanie dovolania, ak ho podala osoba uvedená v § 369 ods. 2 alebo ods. 5, namietaná okolnosť bola tejto osobe známa už v pôvodnom konaní a nebola namietaná najneskôr v konaní pred odvolacím súdom.

Odvolanie obvineného ani jeho vyjadrenie v záverečnom návrhu na verejnom zasadnutí pred krajským súdom neobsahuje žiadne také námietky, ktoré možno stotožniť s námietkami vzťahujúcimi sa na uplatnené dovolacie dôvody v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/, písm. e/, písm. g/ Tr. por., a preto najvyšší súd na tieto dôvody neprihliadal.

Z obsahu podaného dovolania tiež vyplýva, že obvinený namietal nesprávne právne posúdenie a nesprávne použitie hmotnoprávneho ustanovenia v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Najvyšší súd po preštudovaní spisového materiálu zistil, že prvostupňový súd uznal obvineného T. V. K. za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 3 písm. c/ Tr. zák., čo v rámci odvolacieho konania potvrdil aj Krajský súd v Trnave.

S uvedeným právnym záverom sa najvyšší súd nestotožnil.

Znaky skutkovej podstaty trestného činu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 Tr. por. naplní ten, kto neoprávnene

- a) vyrobí,
- b) dovezie, vyvezie, prevezie alebo dá prepraviť,
- c) kúpi, predá, vymení, zadováži, alebo

d) prechováva po akúkoľvek dobu, omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor alebo kto takú činnosť sprostredkuje.

Zo skutkovej vety rozsudku Okresného súdu Trnava je zrejmé, že obvinený sa mal vyššie uvedeného trestného činu dopustiť tak, že od presne nezisteného času až do 21. októbra 2009 v rodinnom dome č. X. v obci S. neoprávnene pestoval za pomoci technického zariadenia (k pestovaniu prispôsobeného umelého osvetlenia) rastliny rodu Cannabis (konope), pričom domovou prehliadkou na základe príkazu Okresného súdu Trnava, sp. zn. OS-TT-W-158-1/2009-OUS.Ntt, bolo zaistených 49 ks rastlín neznámeho pôvodu o výške 35 - 40 cm, 92 ks rastlín konope výšky 10 – 12 cm, 170 ks rastlín konope výšky 35 – 40 cm, 143 ks rastlín konope výšky 100 – 120 cm, mikroténové vrece s obsahom sušiny rastlín konope o hmotnosti 630 g, 70 ks rastlín konope výšky 70 – 75 cm, 91 rastlín konope výšky 110 – 130 cm a papierová obálka s obsahom konope o hmotnosti 1,5 kg.

Najvyšší súd zastáva právny názor, že uznať obvineného vinným z trestného činu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 Tr. zák. by bolo možné len v prípade, ak by išlo už o spracované omamné a psychotropné látky. V danom prípade by sa uvedené ustanovenie mohlo aplikovať na sušinu rastliny konope, ktorá bola pri prehliadke zaistená. Ustanovenie § 172 Tr. zák. však nie je možné použiť na zaistené zelené rastliny. Je síce pravdou, že rastliny rodu Cannabis sú v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradené do I. skupiny omamných látok, táto skutočnosť však sama o sebe nemôže odôvodňovať kvalifikáciu predmetného skutku v zmysle § 172 Tr. zák. V prípade zelených rastlín rodu Cannabis, ktoré boli pri domovej prehliadke zaistené platí, že tieto rastliny ešte neprešli celým cyklom svojho vývoja. Uvedené rastliny nie sú sami o sebe omamnou látkou, nakoľko v tomto stave sa nedajú používať za účelom ovplyvnenia psychiky konzumenta. Získanie použiteľnej drogy z tejto rastliny predpokladá ďalšie technologické spracovanie zrezaním z koreňa, odobraním šišíek, lístkov a ich následným vysušením, resp. vylúhovaním.

Je teda zrejmé, že konanie obvineného spočívajúce v pestovaní rastlín rodu Cannabis v zelenom stave zakladá znaky trestného činu zadováženia alebo prechovávanía predmetu určeného na nedovolenú výrobu omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov podľa § 173 Tr. zák.

Okresný súd teda nepostupoval správne, keď celé konanie obvineného posúdil v zmysle ustanovenia § 172 Tr. zák. Uvedené pochybenie nenapravil ani odvolací súd, a to napriek tomu, že obvinený vo svojom odvolaní naň poukázal.

Na základe vyššie uvedených skutočností preto najvyšší súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokoch tohto rozhodnutia.

V ďalšom konaní bude potrebné, aby okresný súd nedostatky vytýkané najvyšším súdom odstránil.

V súvislosti s námietkou obvineného, že mu bol uložený okrem trestu vyhostenia z územia Slovenskej republiky aj ochranný dohľad v trvaní 2 roky, najvyšší súd poukazuje na ustanovenie § 76 ods. 1 Tr. zák., podľa ktorého súd uloží ochranný dohľad páchatel'ovi, ktorého odsudzuje za obzvlášť závažný zločin na nepodmienečný trest odňatia slobody. Podľa § 78 ods. 1 Tr. zák. ochranný dohľad sa ukladá na jeden rok až tri roky. Z uvedeného je zrejmé, že v prípadoch, keď súd ukladá nepodmienečný trest odňatia slobody za obzvlášť závažný zločin, má povinnosť v zmysle Trestného zákona uložiť obvinenému aj ochranný dohľad. Ide o ochranné opatrenie, ktoré je súčasťou tzv. nútenej postpenitenciárnej starostlivosti, ktorá je nevyhnutná na dovŕšenie nápravy páchatel'ov obzvlášť závažných zločinov.

V posudzovanej veci je však vzhľadom na skutočnosť, že na podklade podaného dovolania bol rozsudok okresného súdu i uznesenie odvolacieho súdu zrušené a vec bola vrátená na nové prerokovanie a rozhodnutie, predčasné ďalej sa touto námietkou dovolateľ'a zaoberať.

K bodu II. rozsudku:

Podľa § 380 ods. 2 Tr. por. ak sa vykonáva na obvinenom trest odňatia slobody uložený mu pôvodným rozsudkom a dovolací súd na dovolanie výrok o tomto treste zruší, rozhodne súčasne o väzbe.

Vzhľadom k tomu, že obvinený nemá trvalý ani prechodný pobyt na území Slovenskej republiky, nebol zamestnaný, ani nemá iný legálny zdroj príjmov, existuje tu naďalej obava, že v prípade prepustenia na slobodu by sa mohol trestnému stíhaniu vyhýbať útekem mimo

územia Slovenskej republiky, prípadne bude pokračovať v páchaní trestnej činnosti v dôsledku zaobstarania príjmov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto rozhodol tak, ako je uvedené pod bodom II. tohto rozsudku.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 30. apríla 2014

JUDr. Jana S e r b o v á , v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová